

**Пам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК



SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXV. Ч. 210. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК. П'ЯТНИЦЯ, 29-го ВЕРЕСНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. FRIDAY, SEPTEMBER 29, 1978 No. 210. VOL. LXXXV.

Дир. Петро Постолок, учасник Визвольних Змагань і один з найвидатніших громадян-діячів в Україні і на поселенні, помер на 84-му році життя



Св. п. Петро Постолок

Ньюарк. — Директор Петро Постолок, хорунжий Українських Січових Стрільців та активний учасник Визвольних Змагань під час Першої світової війни, співосновник і перший довголітній директор Видавництва „Червона Калина“ в Західній Україні, яке відновило і очолювало на поселенні, довголітній завідувач книгарні „Свободи“ та один з найвидатніших наших суспільно-громадських і, зокрема, видавничих діячів в останньому півстолітті, помер наголом в одному з місцевих шпиталів в середу, 27-го вересня 1978 року. До шпиталю його перевезено попереднього дня, у вівторок 26-го вересня.

Того дня св. п. дир. Петро Постолок, який мешкав в Джерзі Сіті в адміністративному УНСоюзом житловому домі біля Української Будівлі УНСоюзу, був в дорозі до української друкарні в Пассейку із перевезеною коректорською книжкою про Спілку Визволення України, яка має бути вжитою в очолюваному досі св. п. П. Постолоком в-ві „Червона Калина“. У поїзді з Джерзі Сіті до Ньюарку він дістав удар мозку і його перевезено до місцевого шпиталю, в якому він ще відсилався приголом, але був частинно спаралізований і не міг говорити. Наступного дня перед полуднем навки закрив свої мудрі, лагідні очі.

Св. п. Петро Постолок, якого віддавав всі називали директором, народився 10-го липня 1894 року на Золочівщині в Західній Україні. Середню школу закінчив у Золочеві і вже юнаком в серпні 1914-го року вступив до Легіону Українських Січових Стрільців. У 1918-му році,

Появилось становище Консультативної Комісії Уряду УНР і революційної ОУН до справ зовнішньої і внутрішньої політики

Мюнхен, Західна Німеччина. — Бюлетень Українського Інформаційного Бюро надрукував у ч. 6 за вересень 1978 року спільне становище Консультативної Комісії Уряду УНР і революційної ОУН до двох принципів справ української зовнішньої і внутрішньої політики, опрацьоване на підставі чотирьох праць цієї Комісії і численних розмов переведених між представниками Українського Державного Центру і ОУН-р.

Як відомо, у половині вересня ц. р. відбулось засідання Консультативної Комісії, попереджене зустріччю в кінці серпня між през. УНР в екзилі М. Лівичком і головою Проводу ОУН-р, Ярославом Стецьком, на якому обговорено цілий ряд актуальних питань української визвольної полі-

тики, зокрема порушено знову справу дальшого відношення ОУН-р до Державного Центру УНР в екзилі.

У висліді цього засідання вирішено оголосити спільний документ, бо Консультативна Комісія вважає за необхідне, що саме в часі, коли українська спільнота в діаспорі відзначає 60-річчя проголошення суверенності і соборності Української Народної Республіки, подати до відома цієї спільноти на батьківщині і в розсіянні у вілних країнах світу устійнені нею принципи української зовнішньої і внутрішньої політики, які повинні лягти в основу дальшої есентуальної співпраці.

Повний текст цього документу поміщений на 2-й сторінці цього числа „Свободи“.

Ціллю цієї конференції буде продовжувати боротьбу за ратифікацію додатку до американської Конституції в справі рівноправності жінок, як теж продовжувати старання заповнити рівноправність жінок в діяльностях політичних, публічних, бізнесового та інших секторів життя спільноти.

Українські жінки візьмуть участь у стейтовій конференції

Трентон, Н. Дж. — Нью-Джерська Організація Плянвальної Акції Жінок (IWY) переїхала від плянів до акції і, керуючись духом попередніх конференцій в Густоні і в Принстоні, задумала 15-го жовтня знову зустрінутися на конференції в Лівінгстонському кампусі Ратгерського університету.

У цій запланованій конференції візьмуть участь пані Ольга Станевича, заступниця голови Союзу Українок Америки, член Продовжувачого Комітету Року Жінок на Конференції Жінок у Густоні та

ПРОДОВЖУЄТЬСЯ ПІДГОТОВКА ДО АКЦІЇ В КОНГРЕСІ ЗСА В ОБОРОНІ УКРАЇНИ

Вашінгтон. — Як уже інформовано, в четвер, 5-го жовтня ц. р. тут відбудеться чергова акція в обороні людських і національних прав України, яку цього року спільно спонзорують Український Конгресовий Комітет Америки і Український Народний Союз.

Метою акції, як це було з подібним починком УНСоюзу в травні минулого року, є довести до відома американських законодавців постійні порушення Гельсінкських угод в СРСР, особливо в Україні, астрети інакшедумачих, систематичну русифікацію в усіх ділянках життя, знущання над українськими політв'язнями та їхні звернення до політичних провідників і публічної опінії Заходу.

В тих цілях УККА і УНСоюз закликають українських громадян прибути до Вашингтону в четвер, 5-го жовтня, стрінутися з їхні-

ми конгресменами і сенаторами та, поінформовавши їх про стан в Україні, вимагати негайних і конкретних протизаходів. Про заплановані відвідини законодавців їх слід повідомити заздалегідь.

Як і минулого року, ініціатива щодо жовтневої зустрічі із законодавцями в Капітолію вийшла від сенатора Роберта Дола, а її негайно підтримав сенатор Деніел Мойніген. До них вже приєднались інші законодавці з обидвох палат Конгресу ЗСА.

З рамени УНСоюзу і УККА в плануванні цієї акції беруть участь д-р Мйрон Куропас, заступник головного передсідника УНСоюзу, головний радний проф. Тарас Шмагла, Євген Іванців, асистент сенатора Джека Смітта з Нью-Мексико і Андрій Федінський, донедавна асистент сен. Дола. Координацією



Сен. Роберт Дол

акції займатиметься Українське Інформаційне Бюро у Вашингтоні, яке в цей день матиме свою квартиру в готелі Гатт Рідженсі (Hyatt Regency).

Цілоденна акція відвідин законодавців закінчиться прийняттям в четвер уве-



Сен. Деніел Мойніген

чері, починаючи в год. 5-й в кімнаті ч. С207 в Капітолію, що його господарями будуть сенатори Дол і Мойніген. Крім сенаторів і членів Палати Репрезентантів, на прийняття запрошені всі українські громадяни, які в цей день будуть у Вашингтоні.

Рада Церков уділила 125 000 доларів для партизан в Південно-Західній Африці

Женева, Швейцарія. — В намаганнях виходити з обурення світу з приводу подій в Південно-Західній Африці, Світова Рада Церков вирішила уділити фінансову допомогу в сумі 125 000 доларів для СВАПО (Південно-Західна Африканська Народна Організація), яку підтримує з усіма засобами Рад Світового Союзу й інші комуністичні країни, висилаючи зброю для партизанських частин підпорядкованих цій організації. Допомогу було приділено із спеціального фонду для поборювання расизму. Алюкацією цього фонду ухвалила спеціальна дорадча рада, яка нещодавно засідала в Гельсінках, Фінляндія.

В тому самому часі, як інформують про цю справу пресові агентства, було виділено 85 000 доларів для промарксистської групи партизан з так званого Патріотичного Фронту Родезії, що викликало було велике обурення серед численних народів світу.

Південно-Західна Народна Організація веде, як відомо, боротьбу за встановлення самостійної держави Намібії, яка територіально тепер підлягає Південній Африці.

Картер шукає формули замирення в Нікарагуа

Манагуа, Нікарагуа. — Спеціальний посланець президента Джімі Картера зустрівся минулого тижня з президентом Нікарагуа Анастасіо Сомозою і на протязі двох годин вони спільно обмірковували ситуацію в Нікарагуа та шукали формули замирення між урядом і опозицією, яка не тільки зорганізувала генеральний страйк в країні, але веде вже від довгого часу відкриті фізичну боротьбу з національною гвардією, на яку все ще має вплив Сомоза і яка, як виглядає з останніх повідомлень з місць боїв, підтримує теперішній легальний уряд.

Південноамериканські газети не подають, що саме було темою розмов між представником Адміністрації президента Картера подорожуючим амбасадором Вільямом Джорданом, який крім розмов з Сомозою, має намір відвідати також інші країни Центральної Америки, зокрема Кольомбію, Венесуелу і Мексико, щоб засагнути їхньої опінії про ситуацію в Нікарагуа.

Нікарагуанська Консервативна партія, яка

Від часу першої більшої допомоги для СВАПО Світовою Радою Церков в 1971 році, багато держав не перестають критикувати таку політику Світової Ради, бож відомо, що, наприклад, партизани з Патріотичного Фронту допускаються численні терористичні акції супроти цивільного населення не тільки білого, але також чорного, яке не погоджується з їхньою політикою чи тактикою ведення боротьби. Вони також нещодавно зістріпили союською протилежністю пасажирський літак ролейської лінії, вбиваючи кількадесять осіб і залогую літака і вимордовуючи тих, які утіли в катастрофі.

Світова Рада Церков мотивує своє поступування тим, що фонди признавані для прокомуністичних партизанських рухів в Африці є уділювані для вирівнювання економічної і соціальної справедливості. Загальна сума цих допомоги вносить вже понад пів мільйона доларів. Від часу створення цього фонду Світова Рада Церков розділяла між 29-ма африканськими групами понад 3 мільйони доларів.

важається опозиційною групою в парламенті вислала на адресу президента Картера листа з пересторогою, щоб ЗСА не вмішувалася до таких справ, які могли б створити враження, що Вашингтон підтримує Сомозу. В листі, який був доручений особисто амбасадорові ЗСА в Нікарагуа, Консервативна партія обіцяє підтримку політики президента Картера на відтинку людських прав і каже, що ці права якраз тепер переходять пробу в Нікарагуа. Автори листа критикують ранішній альф 78-ох членів нікарагуанського парламенту у якому закликалось президента Картера підтримувати Сомозу, бо він, мовляв, є антикомуністом. Консерватисти твердять, що ЗСА загублять свій авторитет і підтримку нікарагуанського народу, який веде відкрити боротьбу проти режиму Сомозы.

У Вашингтоні очікують на докладне повідомлення спеціального посланця Вільяма Джордана і на висліді розмов інших американських амбасадорів з керівниками південноамериканських держав.

Ізраїльський парламент схвалив мирові домовлення

Єрусалим/Амман. — У середу, 27-го вересня, Ізраїльський парламент „Кнесет“, подавляючою більшістю голосів схвалив

тентативні домовлення щодо замирення на Близькому Сході, включно з постановою відносно звільнення Ізраїлем Синайського півострова і ліквідації ізраїльських осель на тій єгипетській території, що їх нещодавно підписали ізраїльський прем'єр Менахем Бегін, єгипетський президент Анвар ель-Садат і президент Джімі Картер після 13-денної „вершинної конференції“ в Кемп Дейвілі, Меріленд.

В ізраїльському парламенті 84 законодавці голосували за домовленнями, 19 заявили проти, а 17 здержалися від голосування. Під час 17-годинної дискусії прем'єр Бегін, закликаючи парламентаристів схвалити договори, попереджував, що зрешту, якщо Кнесет відкине домовлення. Між тими законодавцями, які голосували проти договорів, було багато членів партії, які входять у коаліційний уряд Бегіна, а біля будинків парламенту велика кількість мешканців ізраїльських осель на Синайському півострові та на західному березі ріки Йордан переро-

дили гучну протестну демонстрацію.

Ізраїльські чинники і політичні коментатори вказують, що рішення Кнесету відкриває шлях до нової серії переговорів між Єрусалимом і Каїром, а згодом до підписання ізраїльсько-єгипетського мирового договору.

Президент Картер, який скликав „вершинну конференцію“ в Кемп Дейвілі і до великої міри спричинився до її успішного закінчення, в середу висловив велике задоволення з вислідів голосування в ізраїльському парламенті і хвалив прем'єра Бегіна та президента Садата за відвагу перебороти всі перешкоди на шляху до замирення на Близькому Сході.

У вівторок, 26 вересня, Йорданський король Гуссейн, після довгих нарядів із сирійських президентом Гафезом аль-Ассадом, провідником тих арабських держав і угруповань, які противляться мировим ініціативам Єгипту і нещодавно підписаним тентативним домовленням в справі замирення на Близькому Сході, заявив кореспондентам, що Йорданія далі вимагає, щоб Ізраїль звільнив всі окуповані березі ріки Йордан переро-

Розпочався підбір присяжних на процесі проти советських шпигунів

Ньюарк, Н. Дж. — В середу, 27-го вересня ц. р. розпочався підбір лави присяжних на процесі проти двох советських шпигунів — Вальдіа Енгера і Рудольфа Чернаєва, яких 20-го травня службовці Еф-Бі-Ай перловили на „гарячий“ роботі, коли вони намагались переробити передані їм старішою американською воєнною флотією ЗСА засекречені документи, що відносились до оборони Америки, за які вони раніше заплатили 20,000 доларів не знаючи, очевидно, що американський старшина тісно співпрацював у цій справі з Еф-Бі-Ай.

Обидвом советським шпигунам, колишнім працівникам в секретаріаті Організації Об'єднаних Націй, грозить засуд на домертне ув'язнення, якщо суд і лава присяжних визнає їх винними у висуних проти них закидах. Процес має розпочатись раніше, але у зв'язку з приїздом до ЗСА міністра закордонних справ СРСР Андрія Громика, який бере участь в нарадах Генеральної Асамблеї ООН і перед тим зустрічався з державним секретарем Сайрусом Венсом, його було відложено на два тижні на бажання генерального прокуратора Гріффіна Белла.

Енгер і Чернаєв зокрема

цікавилися в одержанні від старшини морської флотії ЗСА документів і плянів про нову зброю, яку вживають американці для знищення підводних човнів.

Розпочали будову Дому Культури в Бавнд Бруку

Бавнд Брук, Н. Дж. — Журнал „Українське Православне Слово“ у числі 9-му за вересень 1978 року інформувало, що тут розпочато будову Дому Української Культури в Оселі св. Андрія, в якому передбачено насамперед приміщення для Школи Українознавства і релігії та фундаментальної бібліотеки Церкви-Пам'ятника і Духовної Семінарії.

Крім того передбачено кімнати для центральних установ УПЦеркви, як, наприклад, Науково-Богословського Інституту, Об'єднання Сестричтв УПЦ та Української Православної Ліги в ЗСА, велику залу на 1000 осіб для мистецької самодіяльності української молоді, та дві додаткові залі — одну для наукових конференцій, а другу для наряд керуючих церковних установ і українських організацій й інші ужиткові приміщення. Журнал повідомляло про

ГЕН. ГРИГОРЕНКО ВІДВІДАВ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ У ВІННІПЕГУ



Ген. Петро Григоренко

Нью-Йорк, Н. Й. (УККА). — В п'ятницю, 15-го вересня ц. р. ген. Петро Григоренко прибув на чотирьохденні відвідини до Вінніпегу на запрошення місцевого Відділу КУК під головуванням Олександра Суравського. В цій подорожі супроводив його д-р Володимир Душник, редактор „Українського Квартальника“, який також виконував обов'язки перекладача. На летовищі у Вінніпегу зустріли гостей з Америки д-р Ярослав С. Кальба, ексекутивний секретар КУК та О. Суравський, які забрали гостей до „Голдів Інн“ на пресову конференцію.

Конференцію відкрив п. Суравський, який представив ген. Григоренка зібраним канадським і українським журналістам та представникам місцевих телевізійних станцій.

Ген. Григоренко з'ясував коротко причини голоду в Україні в 1932-1933 рр., в якому згинуло понад 7 мільйонів українців. Він також відповідав на численні запити. Обширні звітності були поміщені в щоденниках „Вінніпег Трібюн“ та були коментовані у двох телевізійних станціях.

Головним виступом ген. Григоренка у Вінніпегу була його доповідь виголошена на поминальному відзначенні 45-річчя великого голоду в Україні в 1932-1933 рр.

При участі понад 1000 осіб у великій залі в готелі „Голдів Інн“ поминальний програму започатковано панхидією, яку відслужили спільно Митрополит Андрей від УГПЦеркви і Митрополит Максим Германюк від УКЦеркви у сослуженні численного духовенства обох церков і при участі двох хорів під диригуванням Ю. Гнатюка і В. Соломона.

Гостя-примовця представив професор Манітобського університету д-р Олег Герус, після чого ген. Григоренко, як наочний свідок, представив страхотливий образ штурного голоду в Україні в роках 1932-1933, який був затятий советським урядом для того, щоб зломити спину українського селянства. Рівночасно цей удар нечуваного в історії народобвиставства спрямовано на знищення основ української нації — її Церков і її інтелігенції.

Доповідь ген. Григоренка доповнив короткий словом новоприбулий дисидент з України студент Віктор Боровський, а резюме доповіді ген. Григоренка в англійській мові подав д-р В. Душник.

На закінчення, президент

КУК д-р Сергій Радчук, в імені всіх прихвних, відчитав двомовне звернення в пам'ять 7 мільйонів жертв великого голоду і в обороні всіх, кого сьогодні в Україні советський режим переслідує за оборону людських і національних прав України.

Заходами Відділу КУК, відбулася гостинна зустріч з ген. Григоренком з участю представників церков і громадських організацій та заінтересованих осіб. В зустрічі взяло участь біля 250 осіб. Ген. Григоренко поділився зворушливими спогадами про його приятелів — діячів руху спротиву в Україні і членів Київської групи захисту Гельсінкських угод, які тепер کارюються в советських тюрмах і таборах примусової праці, і закликав організувати для них моральну й матеріальну допомогу.

Рівнож, за стараннями генерального секретаря Централі КУК А. І. Яремюка, відділ Українських ветеранів ч. 141 Королівського Легіону Канади, гостив ген. Григоренка з участю представників Стрільської Громади, І-ї Дивізії УНА та інших українських комбатантських організацій. Д-р Душник привітав українських канадських ветеранів від імені УККА.

Під час свого побуту у Вінніпегу ген. Григоренко та д-р Душник в товаристві ексекутивного директора Централі КУК д-ра Я. С. Кальби відвідали Митрополитів УГПЦеркви і УКЦеркви, президента СКВУ о. д-ра Василя Кушніра та Колегію св. Андрія в Манітобському університеті. Генерал також взяв участь у Службі Божій в Катедрі Пресвятої Тройці. Він рівнож побував перед пам'ятником „Політним Героям“ роботи маестра Л. Молодчаніна на цвинтарі Всіх Святих і зложив вінок у стіп пам'ятника Тарасові Шевченкові.



Простіт Дому Української Культури в Бавнд Бруку

перших фундаторів Дому Української Культури і батьків тих учнів, що вчилися і вчаться у Школі Українознавства, які збрали вже понад 40 000 доларів, та про жертвенне Сестричтво, яке схвалило на ту ціль 15 000 доларів. Вплинули також більшість пожертв від поодиноких осіб, в тому числі від вдови по бл. п. проф. д-рові Миколі Зайцеву Варвари.

від Дмитра Плавана і Владки Мстислава. У зверненні Митрополити Канцелярії у цій справі закликається усіх людей доброї волі до участі у здійсненні цього проєкту. Заклик скерований в першу чергу до вже випробуваних фундаторів і добродіїв УПЦ, шедристю яких збудовано Церкву-Пам'ятник і урухомлено Духовну Семінарію.

СВОБОДА

UKRAINIAN newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ У СКЛАДІ (поазбучно):
Любов Колесняк, Володимир Левенко, Зенон Силих (тепер виконуючий обов'язки голови Колегії), Василь Тершаковець і Євген В. Федоренко.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНАОу 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Поважні проблеми

Промовляючи минулого понеділка на річній конференції Світового Банку та Міжнародного Монетарного Фонду, президент Джиммі Картер заявив делегатам із 135-ох країн, що його уряд прикладе всіх зусиль для поборювання інфляції в Америці, ліквідації міжнародного торговельного дефіциту ЗСА і піднесення вартості американського долара на світових ринках, бо ті економічні проблеми не затркують тільки Америку, але цілий світ.

У своїм виступі Президент власне і вказав на три найголовніші економічні проблеми, які вимагають якнайшвидшої розв'язки.

Білий Дім вже розпочав ряд заходів щодо поборювання інфляції, наприклад, вирішив зменшити видатки федерального уряду та постійно звертається до підприємств і робітничих спілок із закликами включитися в добровільну акцію обмеження підвищок в цінах на різні продукти та в заробітних платнях. Однак, як вказують спеціалісти, правдоподібно треба буде більш drastичних заходів, бо ані робітничі спілки, ані працевлаштувачі досі не виявили надто великого зацікавлення добровільно обмежувати підвищення в заробітних платнях чи цінах.

Щодо міжнародного торговельного дефіциту ЗСА, спричиненого до великої міри надмірними імпортами нафтової ропи, то цей постійний дефіцит не тільки послаблює економічну силу Америки та спричинює безперервний занепад вартості американського долара на світових ринках, але також підкопує довіру інших країн до спроможності ЗСА розв'язати й інші свої економічні та фінансові проблеми. Такий брак довіри може мати дуже від'ємний вплив на економічну стабільність цілого вільного світу.

Щоб зліквідувати це недовір'я і привернути баланс чи навіть запевнити надлишок в міжнародній торгівлі ЗСА, президент Картер на липневій "вершинній економічній конференції" в Бонні, Західній Німеччині, заявив, що Америка застосовує програму заощадження пального і зменшить імпорт нафтової ропи, вказуючи, що це також повинно спричинитися до піднесення вартості американського долара на світових ринках.

Однак, як підкреслюють спеціалісти, Америка не спроможна самостійно розв'язати економічних проблем вільного світу, а для того потрібно співпраці всіх демократичних країн. Зокрема Японія та Західна Німеччина мусять виконати свої зобов'язання щодо збільшення імпорту різних продуктів із ЗСА та інших країн вільного світу, як теж повинні зменшити експорти своїх власних продуктів. У такий спосіб Японія і Західна Німеччина, які протягом останніх кількох років мали надлишки на відтинку міжнародної торгівлі, дуже допоможуть Америці та іншим державам Заходу, які постійно мають торговельні дефіцити, чи це повповні не побули залишків недавньої економічної рецесії. Крім того, ці два союзники Америки повинні перестати застосовувати подвійне мірило в торгівлі із ЗСА. Tokyo і Бонн часто закликають Вашингтон, щоб не підвищував мит на японські та німецькі продукти, але в той самий час не ліквідує різних перешкод для продажу американських продуктів у їхніх країнах.

Треба надіятися, що Конгрес ЗСА нарешті схвалить енергетичну програму, що до великої міри повинно спричинитися до ліквідації міжнародних торговельних дефіцитів ЗСА і до скріплення вартості долара на світових ринках. Але треба також надіятися, що і союзники Америки зі свого боку пороблять відповідні заходи. Економічна сила вільного світу — це запорука, що не послабне і оборонна військова спроможність демократичного табору в обличчя загрози з боку імперіалістичного Советського Союзу.

І. Вовчук

АВАРІЙНИЙ ПЛЕНУМ — В ЖНИВА

[Розважання про Пленум ЦК КПСС]

[2]

Після усунення Хрущова реформатором сільськогосподарства став Л. Брежнев. Поширившись у реформатори, він взявся витягати сільське господарство з негаваною кризи посиленням матеріально-технічної бази через прискорені темпи механізації, хемізації й меліорації з застосуванням штучного поливу на великих площах. Кілька разів укрупнювали колгоспи й радгоспи, замість сіл творили великі селища, а два роки тому почали організовувати агропромислові комплекси на базі спеціалізування господарств, пересичених розміром їх після укрупнення до рівня 4-5 тисяч гектарів. За тринадцять років брежневського реформаторства діл чимало натворили. А напрута з зерновим балансом і нестачою продуктів сільського господарства для населення так і не усунули.

В квітневому числі журналу "Економіка сільськогосподарства", навіслюючи лєнінський курс брежневської аграрної політики, з захопленням розповідається про фантастичні плани меліорації в нечорноземній зоні СРСР, які планують перевести на 10 мільйонів гектарів, мріючи зібрати з них 43 мільйони тонн збіжжя. В Україні і інших республіках планують значно збільшити площі зрошувальних земель. Меліорація й поширення зрошувальних площ стали зрештою ліком для рятунку сільського господарства в аграрній політиці за владування Л. Брежнева. Надії на оздоровлення сільського господарства нинішній інформатор його обругує логічною формулою неосціслістичної економіки. "Колі капіталовкладення на меліорацію збільшуватися, то і об'єм виробництва і заготівель сільськогосподарської продукції також повинні збільшуватися. Тут, як говориться, повинен бути прямий і зворотний зв'язок". Так воно й буває у нормальних відкритих суспільствах, де існує двобічний зв'язок між спільнотою і її керівництвом.

В московському тоталітарному царстві більшовицької сваволі, з його замкнутим суспільством, того зв'язку немає, там пауна логіка навироту. Тому й брежневські обрахунки, з надіями на меліорацію і велике поширення зрошувальних площ, залишилися благими побажаннями, мандрівщиною в плянуванні. Згадуваний вище журнал "Економіка сільського господарства" в беззастовому числі бідається, що продуктивність меліоративних

і зрошувальних земель дуже низька. А газета "Сільське життя" за 9 червня пише, що минулого року на меліорованих і поливних землях колгоспи нечорноземної зони одержали по шість центнерів зерна і 50 центнерів картоплі. "Ледве повернули насіння — безнадійно говорять кореспондент газети. Липневий пленум ЦК КПСС в своїх постановках ствердив, що "Урожай на поливі часто мало чим відрізняється від урожаю не поливних земель". Через низьку агротехніку на них, як тепер там часто говорять, технологія виробництва, урожай залежить головним від природних умов, посади, до сього в багатьох районах, де пополю і коли вийде. Спеціальний кореспондент "Правди", бідаючи, що в чорноземній зоні не виконують встановлених планів продажу державі гречки, пише про низький урожай цієї культури. На Куршині "в країні роки збирали не більше 4 центнерів", а в багатьох районах в минулому році "навіть не зібрали й насіння" ("Правда" з 21-го серпня ц. р.

Майже півстоліття керівництво СРСР намагалося розв'язати зернову проблему і забезпечити населення і потреби країни продукцією сільського господарства, але, як ствердив липневий пленум ЦК КПСС, до розв'язки дуже далеко. Через два роки після схвалення на 24-му З'їзді і КПСС програми і планів для сільського господарства на 10 п'ятирічку за постановою Політбюро в жнива, з липня скликало пленум для ліквідування хвороб сільського господарства. Торік Політбюро поклало авторитетну комісію, яка мала вивчити стан і, треба думати, що в доповіді углядено і вивчення. Як заявив Л. Брежнев, пленум мав би ліквідувати вузькі місця в сільському господарстві, мобілізувати партію і населення на виконання виробничих планів і заготівель продукції сільськогосподарського виробництва. В безправному світі так ведеться, що кожний володар чи ватажок від себе починає історію. В доповіді генерального секретаря "Продолжіння розвитку сільського господарства СРСР унаочнено ту звичку. Всі осяги в сільському господарстві почалися після беззастового пленуму (1965 р.) ЦК КПСС, очоленого Брежневим після усунення Хрущова. Аграрна політи-

ПРИНЦИПИ УКРАЇНСЬКОЇ ЗОВНІШНЬОЇ І ВНУТРІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ

УЗГІДНЕНІ НА НАРАДАХ КОНСУЛЬТАТИВНОЇ КОМІСІЇ УРЯДУ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ І РЕВОЛЮЦІЙНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

У спільному "Становищі до подій в Україні й у світі" із жовтня 1973 року, підписаному п. Миколю Лівинським, Президентом УНРеспубліки в екзилі, і п. Ярославом Стецьком, Головою Проводу ОУН і Головою Українського Державного Правління з 1941 року, з'ясовано

тотальний наступ російського імперіалізму-шовінізму на українську націю, розвиток визвольних процесів в Україні й безперервну боротьбу українського народу за відновлення української Держави, міжнародно-політичну ситуацію в світі та перспективи революційно-визвольної боротьби поневолених у т. зв. СРСР народів. Одночасно підкреслено, що для здійснення наших національно-політичних завдань потрібна єдність усіх українських самостійницько-державницьких сил, які всюдю і за всіх умов обстоюють безкомпромісові національно-визвольні, державницькі позиції українського народу. З цієї метою створено Консультативну Комісію Уряду УНРеспубліки і революційної ОУН, яка одночасно мала розглянути можливість її передумови повернення ОУН до Української Національної Ради.

Спільне "Становище" з жовтня 1973 року поклало й основи для спільних зусиль Державного Центру УНРеспубліки й революційної ОУН довести до консолідації всіх українських безкомпромісових самостійницьких сил і спрямувати їх на допомогу визвольній боротьбі нескореної України.

Консультативна Комісія Уряду УНРеспубліки й ОУН, обговоривши питання єдності українських національно-політичних сил та ширший ряд інших важливих справ, узгодила принципи української зовнішньої і внутрішньої політики.

Теперішній розвиток подій в світі, хоч і позначений так зв. політичною детанту, повністю підтверджує оцінку міжнародної ситуації, з'ясовану в згаданому спільному "Становищі до подій в Україні й у світі".

На сучасному етапі змагу за перебудову світу історичним призначенням України є боротьба проти імперіалістичної Росії, відвічного загартника, поневоловача нації і людини,

започаткована пленумом, як ствердив доповідь, "науково визначає потреби і соціалістичного суспільства", бо вона є, лєнінською стратегією і тактикою.

[Продовження буде]

збереження та закріплення

П за української нацією;

б) захист загальноукраїнських інтересів згідно з духовними і матеріальними потребами цілого українського народу;

в) примат національної ідеї — різнірідні міжнародні союзи і спілкування повинні творитися на принципі національно-державної суверенності партнерів, а передумовою для цього — є ліквідація російської колоніальної імперії; основним елементом завіршнього ладу є національний принцип організації світу, себто — система незалежних суверенних держав на місці імперії, як передумова і шлях до співпраці і спілкування однаково вільних і рівноправних держав;

г) примат власних сил — українська зовнішня політика мусить бути незалежною від сторонніх сил і чинників, орієнтована на власну націю, на ті визвольні-революційні процеси, що відбуваються на Україні, і на ті сили, які визирають та організуються в розгортанні революційно-визвольної боротьби;

г) українська зовнішня політика мусить протиставитися насильницькій ізоляції України, що хоче осягнути Москва, змагаючися за створення таких передумов, за яких Україна і справа її національного визволення була б визнана державами світу як фактор, з чим пов'язані також їхні національні інтереси та їхня національна безпека;

д) вона і її речники мусять виступати на міжнародному форумі з власною концепцією тривалої політичної, господарської, мілітарної і культурної співпраці між народами і державами світу, взявши до уваги життєві інтереси українського народу і його держави.

3. Українська визвольна політика на сучасному етапі мусить керуватися такими вимогами:

а) постійно перебудовувати намагання Москви у вільному світі трактувати Україну як внутрішню проблему СРСР, рішуче відкидати будь-яку орієнтацію на чужу інтервенцію, на так зв. еволюцію в СРСР і на антирежимну зміну в імперії, що приводить до занепаду самостійницької думки і новітнього радянськості. На міжнародному форумі необхідно поборювати "непереділення" різних русофіль і захисників "єдності" Росії та вибороти визнання прав українського народу на власну суверенну державу і її суверенне політичне представництво;

б) намагатися розв'язати спірні проблеми (але не коштом української етнографічної території) з безпосередніми сусідами України, щоб можна було зосередити нашу визвольну боротьбу та спрямувати всі наші сили й засоби проти російської імперії, як нашого і всіх волелюбних народів головного ворога;

в) скріплювати взаємні і співпрацю з національними силами тих народів, які в сучасну пору опинилися в засягу впливів під безпосередньою російсько-більшовицькою окупацією і змагаються за свою державну незалежність і суверенність;

г) розбудувати взаємні і співпрацю з народами і державами, яким безпосередньо чи посередньо загрожує російський імперіалізм і вони виявляють за-

інтересованість ліквідацією цієї загрози шляхом розвалу російської імперії;

г) ініціювати, співтворити і брати участь в організаціях та діяльності світових і регіональних антикомуністичних блоків і організацій, передумовою чого мусить бути визнання ними принципу національно-державної суверенності поневолених в СРСР націй, що можливе тільки тоді, коли буде ліквідована російська імперія;

д) всім спробам накинута нам позиції непереділення із "плєбісцитом" у "демократичній" російській імперії, українська визвольна політика рішуче протиставить усяди і за всяких умов державно-творчі акти української нації, якими вона вже давно задокументувала свою незмінну волю бути сувереном свого державного життя.

4. Позитивно розцінюючи ідею якнайширшої міжнародної співпраці і творення регіональних та світових міжнародних установ та організацій, українська зовнішня політика одночасно підкреслює, що таке міжнародне співробітництво мусить спиратися на принципах рівності і державної незалежності всіх народів, бо тільки тоді воно може принести народам бажаний добробут та забезпечення їхніх національних інтересів. Усякі фєдєративні, ієтєрнаціональні й космополітичні концепції є тільки знаряддя сильніших держав (потуг) для опанування і висискування інших, слабших мілітарно або менших народів.

5. Сучасна міжнародна організація, Об'єднані Нації, як і її прибудиники, не заступають інтересів та проблем поневолених народів. Об'єднані Нації повинні бути побудовані на принципі суверенних представництв усіх націй, тому т. зв. СРСР і його сателіти мусять бути усунені з ОН та позбавлені прав заступати поневолені народи, яким належить право мати своїх власних правдивих представників у тій міжнародній організації.

6. Російський імперіалізм був і є спричинником національних лих і страждань народів цілого східно-європейського і азійського простору. Тому в інтересі народів цілого світу, зокрема поневолених в т. зв. СРСР, є якнайшвидша ліквідація російсько-більшовицької імперії і відновлення або створення національних держав на їх етнографічних територіях.

7. Українська визвольна політика рішуче відкидає намагання деяких кіл по-в'язувати й утотожнювати українську Державу, проголошену актами 22 січня 1918—1919 років, з т. зв. УРСР, як її переміщення, яка насправді є колонією російської імперії, а її т. зв. уряд виконує тільки директиви російського імперського центру.

8. Українська визвольна політика рішуче поборює намагання деяких кіл спекулювати ідеями і метою борбів Нескореної України, накинута їм різні фєдєративні, протирєжимні, марксистсько-лєнінські і інші ієтєрнаціональні ліві орієнтації, підмінюючи ними їх національні ідеї і їхню боротьбу проти російської імперії усіх барв і систем за національне і соціальне визволення українського народу та відновлення української Держави. Українські нескорені борби не сміють бути предметом розгри на міжнародному форумі, що намагаються робити ті міжнародні середовища, які ханьєво критично наставляли до московської інтерпретації марксизму-комунізму, а суттєво вороже ставляться до перебудови світу на національному принципі.

Українська зовнішня політика визнає, що в порядкування відносин в Європейській та Східній Європі і підсвідомості Азії, співпраця між Україною і країнами цього простору, може дати позитивні наслідки і спричинитися до тривалого миру та взаємної

[Кінець]

(Закінчення на стор. 4)

Микола Приходько

Посвячення Українського Православного Собору в Оттаві

[2]

Біля престолу чудового модерно — українського Собору, з широкими й високими вітражами, соняшним промінням поза престолом — три православні Владики: Митрополит Андрій, Вінніпегу і всієї Канади; Єпископ Миколай, Торонто і східної Канади; нововисвячений Єпископ Василь, Саскатунський — колишній молодий духовний отець цієї громади. Обабіч — теперішній настоятель Собору, молодий отець Равлюк і п'ять інших канадських священників, на чолі з о. протоієреєм Дмитром Лукачом, теперішнім головою Консисторії УПЦ Канади. Побачив його вперше я відразу здолався мені, що Данило Нечай у стильних українських ризах — високий, кремезний, з ясним українським лицем. Підніс він Євангелію на: "Благовістивне Царство Отця і Сина і Святого Духа!" — ніби з гаслом: "За віру

я ми Боршнянського, Стеценка, Кошиця, що вже десь 20 років тому зародився в Оттавській Православній Громаді... Не міг умістити просторий Собор сьогоднішню святочну громаду — багато людей навколо широко відчинених дверей, прислухається до полум'яної проповіді Митрополита Андрія, до врочистих хоралів.

А по закінченні посвячення й Служби — десь навколо півтисячі людей за столами в соборній залі. Вишвані мами у кухні, а смачний обід розносять навколо їхні дочки й сини, так проворно й весело, як на нації Союзів...

А наприкінці, скажу бодай коротко, про творця Собору, нашого славного, стильно — українського архітекта Юрія Кодака, сина нашого орнаментального письменника С. Васильченка — пригадайте "На перші Гулі", у яких може й ви прославлялись колись, на Просвітянській сцені, що на Україні. Кодак, це запорізький псевдонім рідного Васильченкового сина, уже в Канаді. Народився Юрій у Миргороді, з 11-ти років у Києві з мамою. Тато згинув у Першій світовій війні, заповівши матері "вирос-

тити сина на славу України".

Здобув він свій диплом архітекта, з відзначенням, 1940 року в Києві, за науково тогочасних славних професорів українського мистецтва — архітектур: Кричевських, Юрченка, Титаренка, Альошина, також — Бурячка, Красицького. Його дипломову роботу консультував наш славнозвісний архітект Тацій. Так вивукався — Кодацький майстерний хист (я сказав би геніальний) і патріотичне надхнення до нього.

А після того, замість фахової роботи, — мобілізація до "непереможної" червоної армії, втеча з німецького полону, від репатріації й нарешті перша подільмова робота: стильний український іконостас в українській таборній церкві, в Бамбурзі (Німеччина) 1946 року.

Пізніше — мулярський контракт до канади, скульптурна робота на керамічній фабриці і початок будови стильних українських церков у Канаді й Америці. (Наш Митрополит Мстислав відчув Кодацький хист!). Одночасно, протягом 14 років, працював Кодак на посаді архітекта Федераль-

ного уряду в Оттаві. Має кілька нагород і відзначень за свою роботу там і цілий альбом красномовних рецензій англомовної преси, зокрема за будову Українських Церков. (У нас звичайно, нема пророка в своєму царстві, вклоняючися готовіше до чужих).

Проект Православної Катедри у Вінніпезі ще 1948 року, здобув Кодакові першу премію й нагороду, але будівництво того собору чомусь скалічили той проект у будові. Бачили ви чудові Кодакові церкви в Бавид Бруку, Гамільтоні й інших містах. А тепер маємо зразок його оригінально — модерної української церковної архітектури в Оттаві. Поїдете, подивіться — скажете напевно, "Слава Кодакові!"

Не дарма Бетц назвав його "перлиною в скарбниці канадської культури". А присутній міністерський урядовець французького роду, заявив людям нашим: "Я так полюбив вашу церкву, що попрохую вичіпати в ній".

Тепер наш Юрій Кодак став "пенсіонером" (бодай кожному таким статі), відчинив свій архітектурний заклад в Оттаві, проектує українські церкви й різні цивільні будови. Нехай пам'ятають про це

багатотисячні читачі "Свободи", наші-стотисичні громади, що плянують спорудження Українських Храмів Божих по всьому світі української еміграції.

Побудували на цьому континенті раніше наші жертвенні вірунчі чимало більших і менших церков, часом, на жаль, з московськими цибулинами, чи якимиись іншими химерними, московсько-синаудальними контурами чужої архітектури, замість будівель стильної української архітектури.

Будуємо надалі наше рідне, національно-орієнтальне, чудове не тільки нашому серцеві, а й нашим теперішнім співгромадянам, що незмінно захоплюються нашим оригінально-українським. Таке має бути одним з принципів "Нашого народу, а не племені без роду!" І маємо нагоду: наш прекрасний, оригінальний архітект Юрій Кодак — ще динамічно-творчий, за-пальний до роботи, не зважаючи на те, що щедра Канада записала його передчасно у почесні "старички".

Многі літа йому, нашому вітальному, талановитому! А по дорозі й наполегливим, жертвенним будівничим чудового

Ще про український фестиваль у Філадельфії

У той час, коли для загального розвитку нашого культурного життя фахова і конструктивна критика є необхідною, деякі рецензенти інколи нерозважливо пишуть статті, що можуть бути шкідливими не тільки для виконавців і організаторів, але й для цілого українського громадянства.

Проф. Ярополк Ласовський написав рецензію на Філадельфійський фестиваль „Гомін України”, який відбувся 18-го серпня 1978-го року, що її надруковано в „Свободі” у 185-му числі.

У своїй статті проф. Ласовський намагався дискредитувати підсоветських українських композиторів Кос-Анатольського, Шамо чи Майборода (хоч не ясно якого), а разом із ними і Ренату Бабака. Не маючи бажання виходити в усі деталі цієї статті, я дозволю собі навести лише декілька прикладів несуттєвих, — на мою думку — причіпок і необгрунтованої критики.

Проф. Ласовський пише, що в першій точці Рената Бабака виконала „Аріозо” Оксани з опери Гулака-Артемівського. „Запорожець за Дунаєм” і в лапках додає: „а не арія, як це подано в програмці”.

Фактично Р. Бабака співала комбінацію аріозо Оксани і Оксанину частину дуєту з Андрієм і тому програмний комітет фестивалю правильно назвав цю комбінацію „аріозо”. Пишучи про другу точку виступу Р. Бабака, яку була „Виростеш ти, сину” на слова Симоненка, проф. Ласовський говорить, що музика цієї пісні „не дорівнює „красі й глибині тексту”, називає її „шаблонною”, що підкреслено „мелодраматичністю інтерпретації” виконання цієї пісні Р. Бабака. Горі в тім, що проф. Ласовський критикує тут Григорія Майборода, коли цей твір написав не Григорій, а Платон Майборода.

Григорій Майборода пише виключно класичну музику, в той час, як Платон Майборода є автором популярних пісень, як „Рідна мати моя” чи „Виростеш ти, сину”.

Пишучи про виконання Р. Бабака арії „о дон фатале” принцеси Еболи із опери „Дон Карлос”, проф. Ласовський говорить про якийсь „горляний регістр” та нарікає, що Р. Бабака вживає „форте” в своєму співі. В тім регістрі бувають верхні, середні, або нижні; термін „горляний регістр” нічого не говорить. Навіть говорячи про звуки „ми вживаємо „гортанний”. До речі, не всі співаки виконують цю арію однаково. Я маю на руках виконання Зігріда Онегіна, Бланш Тебон і Джульєти Сімонато і кожна співачка виконує цю арію на свій лад. У цій випадку Верді, підкреслюючи трагічність переживань героїні (яка собі робить закиди, що вона погубила Дон Карлоса), вимагає „форте” і високої експресивності. Саме тому Джузеппе Верді написав арію Еболи у високій

теситурі, (що не є легке для меццо-сопрано!), навіть у багато вищій тональності, ніж сопрано партії у цій опері. Тільки одиниці, а серед них і Р. Бабака співають цю арію в оригінальній тональності. Рената Бабака могла собі дозволити виконати цю арію так, як треба, бо має на це голосові дані.

Проф. Ласовський вважає, що музичні твори советських українських композиторів як Майборода, Кос-Анатольський та Шамо, є „шаблонні”, „трафаретні” та „примітивні”. Очевидно, що це справа погляду. Проте, треба пам'ятати, що ці композитори творять в умовах національної опресії, не даючи нашому мистецтву загинути, як би того бажалося окупантам. І саме визнання їх творів також і на Заході є запорукою, що і тут і там наше мистецтво не занепадає. Розуміючи це, диригент Михайло Длабач і віддані розвідники українського мистецтва хористи „Прометей” підготували твори цих композиторів, влучно усучаснюючи свій репертуар.

Не дивлячись на те, що проф. Ласовський очевидно не мав на увазі зробити цього, він усе ж приніс велику шкоду не тільки виконавцям і організаторам цього фестивалю, але й нам усім. Можна здогадуватися, що його статтю читатимуть партійні органи на зборах хорових і театральних колективів в Советському Союзі, наводячи демонструючи ім, як українці на Заході приймають артистів-втікачів та як цінять твори підсоветських композиторів.

Тому, що вільна преса є тією, на яку орієнтується українці і тут і там, треба б більше уважливо ставитися до справ нашого мистецтва та до найкращих сил, які його так віддано і гідно репрезентують. А таким силам можуть позаздрити багато націй світу.

Зрозумівши це, щиро подякуймо Філадельфійському Відділу УККА, очолюваному д-ром П. Стерном, усім учасникам, програмовому комітетові та усім українським громадянам, що своєю відданістю і безкорисною працею влаштували цей незабутній фестиваль української музики, співу і танку й провели його з великим успіхом на найвищому рівні на честь і славу нам усім.

Юрко Повстенко

ПАНАХИДА ДЛЯ ВШАНУВАННЯ ЖЕРТВ ГОЛОДУ

З української православної церкви Св. Вознесіння в Мейнелуд, Н.Дж. повідомляють, що в неділю, 1-го жовтня ц.р., о год. 11:30 буде відправлена Панахида по жертвах голодоморства в Україні. Після Панахиди, в церковній залі відбудеться жалібна зустріч, на якій буде виголошено відповідне слово, а очевидці цієї трагічної події поділяться своїми спогадами.

Українське Лікарське Товариство Північної Америки
Відділ Метрополі Нью Йорк
влаштує

ТРАДИЦІЙНИЙ ОСІННІЙ ЛІКАРСЬКИЙ З'ЇЗД на СОЮЗІВЦІ в Кергонксоні, Н. Й. в днях 7, 8 і 9-го жовтня 1978 року

Початок програми в суботу, 7-го жовтня, о год. 1-й по пол.

Щиро запрошуємо всіх Колегів з Родинами та Студентів.

Проситись кімнати своєчасно замовляти в Управі Союзівки.

Ukrainian National Association Estate

Kerhonkson, N.Y.

Тел.: (914) 626-5641

Управа

Дир. Петро Постолок...

(Закінчення зі стор. 1)

ному факультеті Віденського університету, але повернувшись до Львова знову почав широку видавничу і громадську діяльність, займаючи провідні пости в багатьох центрально-крайових установах.

Після Другої світової війни та скитання по Західній Європі, св. п. Петро Постолок в 1949 році переїхав з дружиною Лідою та малолітньою дочкою Ренею до Америки, де зразу ж відновив видавничу „Червона Калина”, яке очолював і для якого працював досліпно до останнього дня свого перебування в події активності життя. Точно 20 років тому, в 1958 році, зустріла його велика родина трагедія, як по короткій недугі померла його дружина, св. п. Лідія.

У В-ві „Свобода” св. п. Петро Постолок був zatrudнений від 1951-го року, спочатку в експедиційному відділі й описав аж до свого відходу на еміграцію з кінцем 1975 року, як завідуючий книгарським відділом. Своєю працею, своїм знанням, своєю вдумливістю, лагідністю та прикладною культурою в

поведінці і співпраці з іншими св. п. Петро Постолок втілював найбільш пошаною та респектом і приязню всіх працівників як видавництва „Свобода”, так і Головної Канцелярії Українського Народного Союзу, членом якого він був від початку свого поселення в Америці.

Парастас буде відправлений в п'ятницю, 29-го вересня, в год. 7:15 увечері в похоронному заведенні Литвин і Литвин, 801 Springfield Avenue, Irvington, N.J. в суботу, 30-го вересня, в год. 8:30 ранку з похоронного заведення до церкви св. Івана Хрестителя при Сенфорді евеню в Ньюарку, відтак на український православний цвинтар св. Андрія в Саут Баунд Бруку, Н. Дж., куди згодом будуть перенесені тіліні останки дружини Покійного.

Осиротів доньку Ірину з мужем Юрієм і дітьми Антонієм і Лілією, ближчу до дальшої родини, небагатьох уже залишених при житті товаришів зброї та велику українську громаду по цей і по той бік океану.

Ізраїльський парламент...

(Закінчення зі стор. 1)

арабські землі, включно із східною частиною Єрусалиму, як і теж продовжуватиме вимагати повного права на самовизначення для палестинських арабів. З уваги на це Йорданія вважає, що тентативні договори не представляють собою задовільної розв'язки.

Йорданія і Савдійська Аравія, помірковані арабські країни, вже раніше висловили поважні застереження до тентативних домовлень, але віткривий виступ короля Гусейна вважають навіть гострішою критикою цих договорів. Проте, згадані дві держави не відкинули цих домовлень так категорично, як це зробили Сирія, Алжирія, Південний Ємен, Лівія і Палестинська Визвольна Організація (ПВОО).

Ассад з Амману відлетів до Савдійської Аравії, стараючись приєднати уряд цієї країни до опозиції проти єгипетського президента Анвара ель-

Садата. Натомість кілька членів єгипетського уряду переводять переговори з іншими арабськими лідерами з метою переконати їх, що тентативні домовлення вийдуть на користь цілого арабського світу.

Советський Союз продовжує гостро критикувати „вершинну конференцію” в Кемп Дейвіді і тентативні домовлення. Советський міністер закордонних справ Андрей Громико у промові перед Генеральною Асамблеєю Об'єднаних Націй минулого вівторка, хоча не назвав Садата поименом, то нагадував підписання ним домовлень „підданням Ізраїлю”, додаючи, що Єгипет „знехтував легітимні права арабського світу” і підкорився вимогам „агресора та його опікунів”. Як вже інформовано, Громико під час цієї промови мало що не знепритомнів, з уваги на гаряче світло ламп, спрямованих на подіум промовця, але через годину повернувся до залі Генеральної Асамблеї і закінчив свою промову.

101-й Відділ Союзу Українок Америки у Чикаго, Іл.

мас шану запросити Вас на

ВІДСВЯТКУВАННЯ 10-ЛІТТЯ СВОГО ІСНУВАННЯ ТА ТРАДИЦІЙНІ ВИШИВАНІ ВЕЧЕРНИЦІ з БЕНКЕТОМ

в суботу, 18 листопада 1978 р., о год. 7 веч. в залі Golden Flame Restaurant 6417 W. Higgins Rd., Chicago, Ill.

Оркестра „Веселі Часи”

В програмі показ старинної української ноші з різних областей.

Столики зголошувати п-ні Любі Климкович на тел. 495-1975

Празник св. Володимира в Українському Селі Глен Спей

Серед гарної літньої погоди відбувся дня 23-го липня ц. р. в Глен Спей, Н. Й., величавий празник св. Володимира, на який з'їхали сотні прочан. Архирейську Службу Божу відправив Владика Василь Лостен, єпископ Стемфорду, в суслуженні оо. сов. С. Клепарчука, сов. І. Пайкуша, о. І. Перетячка та о. І. Богольника. Співав хор церкви св. Івана Христителя з Ньюарку під диригентурою проф. М. Добоса.

Відповідну до свята гарну проповідь виголосив Владика Василь. Після Сл. Божої Владика завітав на наш празник на площу Українського Братського Союзу „Верховина”, де серед дружньої розмови познайомився зі своїми вірними. На празнику можна було стрінути людей з різних штатів Америки, а навіть із Канади. Під час празника пригравала оркестра „ОГО” з Кліфтона, Н. Дж. Гості теж могли оглянути виставки наших образотворчих мистців, виграти гарні і цінні вирази та прохачуватися.

Тиждень після празника, 28-го, 29-го і 30-го липня, відбувся на оселі „Верховина” Фестиваль Молоді, на який прибуло тисячі людей, щоби оглянути мистецькі виступи молоді з Америки і Канади та відвідати нашу церкву та церкву св. Петра і Павла, наших православних братів. Як твердят наші церковні господарі Григорій Карась та Михайло Гришкован, то в часі

ВРЯТОВАНО 1200 ВТІКАЧІВ З В'ЄТНАМУ

Джакарта, Індонезія. — Минулого понеділка, 25-го вересня, індонезькі власті поінформували, що пошталю врятувати 1200 втікачів з комуністичного В'єтнаму, які протягом 11-ох днів перебували на малих човнах на відкритому морі, а відтак опинилися на малому острові біля берегів Індонезії. Між цими втікачами біля 500 осіб — це малі діти.

Тимчасовий притулок втікачам надав уряд Індонезії, а уряди ЗСА та Австралії обіцяли, що дозволять тим біженцям поселитися в їхніх країнах. Як відомо, з В'єтнаму, Лаосу і Камбоджі, тобто комуністичних країн Індокитаю, від 1975-го року постійно втікає велика кількість людей, більшість з яких одержала дозвіл поселитися в Америці.

ПОЛК. БАКУМ У ШПИТАЛІ

З Центрального Комітету Вшанування Пам'яті Симона Петлюри в ЗСА інформують, що голова цього Комітету полковник Дмитро Бакум, відомий громадський діяч тепер перебуває в шпиталі в Нью Йорку.

В четвер, 28-го вересня ц.р., полковник мав перейти операцію.

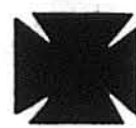
СССР випробовує ракети на Паціфіку

Москва. — Советський Союз приготувався до випробовування своїх потужних ракет на Паціфіку, зокрема у північній частині в районі Курильських островів, які мали розпочатися в четвер, 28-го вересня ц. р. і триватимуть приблизно два тижні.

Советське агентство ТАСС повідомило, що Рада Міністрів СССР і міністерство оборони Советського Союзу зверну-

лося до багатьох держав світу не користуватися водними і повітряними шляхами в цьому районі в часі випробування ракет.

Західні спеціалісти припускають, що воєнна фльота СССР правдоподібно випробовуватиме також нові протилетунські ракети М-7 і далекобійні, вистрілювані під водою потужними підводними човнами з атомовою погінною силою.



В глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що з Волею Всевишнього, ненадібно, відійшов у Вічність, в середу, 27-го вересня 1978 року в Ньюарку, Н. Дж. наш Найдорожчий і Незабутний ТАТО, ДІДУСЬ, ШВАГЕР і ВУЙКО

СВ. П.

дир. ПЕТРО ПОСТОЛЮК

хорунжий Українських Січових Стрільців, активний учасник Визвольних Змагань, співосновник і довголітній директор В-ва „Червона Калина” в Західній Україні і на еміграції.

ПАРАСТАС — в п'ятницю, 29-го вересня 1978 р. в год. 7:15 веч., в похоронному заведенні Литвин і Литвин, 801 Springfield Avenue, Irvington, N.J.

ПОХОРОН в суботу, 30-го вересня 1978 р., в год. 8:30 ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Івана Хрестителя при Сенфорді евеню, в Ньюарку, Н. Дж., відтак на православний цвинтар св. Андрія у С. Бавид Бруку, Н. Дж.

В безмежному горю:

ІРИНА ПОТОЧНЯК — донька з мужем ЮРІЄМ АНТОНІЙ і ЛІДІЯ — внуки ДАНИСЬ ГОРОДИСЬКА — швагерка з мужем ОРЕСТОМ і синами ЗБИСЬО ТАБЕНЦЬКИЙ — швагер з дружиною ВАРВАРОЮ і дітьми д-р ПЕТРО ПОПОВИЧ з родиною — сестринок кузини: ЛЮБА і АДРІАН ЛАПІЧАКИ ЕВГЕНІЯ і АНДРІЙ РАТИЧІ ЯРОСЛАВА та ОСТАП ОЛЕСНИЦЬКІ МИРОСЛАВА і РОМАН БОГАЧ МИХАЙЛИНА МОСОРА ОКСАНА та ТАРАС БОДНАР Ближча і дальша Родина в Україні і у ЗСА

Рада Директорів Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч” в Балтімор, Мд.

зі смутком повідомляє своїх Членів і все організоване Кооперативне Громадянство, що в понеділок, 25-го вересня 1978 року, по короткій і тяжкій недугі, відійшов від нас у Вічність, на 58-му році життя



СВ. П.

ТЕОДОР ХАЙ

активний член, б. довголітній касир і місто-голова Ради Директорів.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Опечаленим Дружині і Родині Покійного складасмо щирі співчуття.



У безмежному смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що Волею Всевишнього, 25-го вересня 1978 року відійшов від нас у Вічність наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і СИН

СВ. П.

ТЕОДОР ХАЙ

народжений 3-го березня 1920 р. в Лютовиськах, Зах. Україна.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбудуться в похоронному заведенні Zieler and Lilly, Eastern Avenue і Wolfe St. ПАНАХИДА в середу, 27-го вересня, о год. 7-й веч. ПАРАСТАС в четвер, 28-го вересня, о год. 7-й веч.

ПОХОРОН в п'ятницю, 29-го вересня 1978 р. з того ж похоронного заведення о год. 8:30 ранку до української католицької церкви св. Михайла, а опісля на цвинтар української католицької церкви.

Горем прибіти:

дружина — ЛЮДМИЛА син — ІВАН дочка — МАРІЯ НАДІЯ мати — МАРІЯ в Україні брати — СТЕПАН і ВАСИЛЬ та ближча і дальша Родина в Україні

В неділю, 1-го жовтня 1978 року в Українській Православній Церкві св. Вознесіння 650 Irvington Avenue, MAPLEWOOD, N.J. після Літургії (коло 11:15 дня) буде відправлена

ПАНАХИДА ПО ЖЕРТВАХ ГОЛОДУ 1932-33 РР.

Після Панахиди в ПАРАФІЯЛЬНІЙ ЗАЛІ відбудеться

Жалобна Зустріч

Запрошується все Українське Громадянство своєю присутністю вшанувати пам'ять 7 мільйонів невинних жертв московського голодоморства в 45-річчя їхньої трагічної смерті.

Настоятель Церкви — о. Іван Наконечний Голова Параф. Уряду — Іжж. Л. Гусак

„СТУДІЯ МИСТЕЦЬКОГО СЛОВА” ЛІДІЇ КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ з НЬО ЙОРКУ

ПРЕМ'ЄРА БОРИС ГІНЧЕНКО

СТЕПОВИЙ ГІСТЬ

ДРАМА НА 5 ДІЙ з ДОБИ ХМЕЛЬНИЧЧИНИ

Гостинно, в ролі Бандуриста, виступить Проф. Роман Левницький

Неділя, 29 жовтня 1978 р., год. 2:30 по пол.

Fashion Institute of Technology 227 West 27th Street, New York City

Квитки: „АРКА”, „ЕКО” і при касі.

Постава: ЛІДІЯ КРУШЕЛЬНИЦЬКА Хореографія: ОЛЬГА КОВАЛЬЧУК-ІВАСІВКА Оформлення і костюми: МАРІЯКА ШУСТ Світло: ЮРКО ГРЕЧИЛО Інспектор сцени: ВОЛОДИМИР ПАПУГА Спонзор: Т-во „САМОПОМІЧ”, Нью Йорк

Принципи української...

(Закінчення зі стор. 2)

безпеки. Передумовою співпраці з приязню України з її сусідами є визнання принципів державної незалежності народів цього геополітичного простору та етнографічного принципу за основу територіального розмежування між державами на цьому просторі.

Головні принципи української внутрішньої політики

1. У боротьбі за відновлення незалежності української Держави правильно визначена і здійснювана внутрішня політика є одним із головних аспектів визвольної політики, яка має за завдання:

- забезпечити організацію і мобілізацію внутрішніх сил нашої політичній керівництвом та спрямувати її на фронт визвольної боротьби;
- протидіяти шкідливим впливам, які підіривають силу і єдність національної спільноти, розкладають її чи дезорієнтують чужими ідеями та політичними орієнтаціями;
- втримувати в нашіх живих і державницько-політичних ідеї та свідомість її історичного призначення;
- спрямувати всі дії, прагнення і почини суспільних груп і верств різнородних організацій, установ та поодиноких осіб на фронт боротьби за національно-державне визволення, підпорядковуючи йому всі партикулярні інтереси;

2. На внутрішній політиці завжди має бути всеукраїнська, соборницька, вона мусить заступати інтереси цілої нації, всебічно охоплювати цілість її життя і безкомпромісово протиставляти всім шкідливим проявам, які послаблюють силу нації, спричиняють її розбиття, політично-партійну атомізацію та намагання підмінити державницько-політичний ідеал нашої партійної доктрини або орієнтацію на сторонні сили.

3. Українська визвольна боротьба спрямована проти російських імперіалістично-гнобителів та їх підголосників, має за головну мету — самостійну, соборну українську Державу, про форму і лад якої вирішить сам український народ, згідно зі своєю волею.

4. Українська спільнота поза межами України — це органічна складова частина цілої української нації, з чого випливають і її відповідні обов'язки та завдання супроти українського народу і його визвольної боротьби. Життя і діяльність українців у вільному світі нерозривно пов'язані з Україною, з її національно-політичними і культурними ідеалами, потребами і вимогами. Всі головні і побічні сектори українського організованого життя за кордоном — політичний, релігійний, суспільно-громадський, науково-культурний, виховно-молодіжний, станово-професійний, господарський та інші — зобов'язані дати свій якнайбільший вклад для справи визволення України і збагачення її культурної національно-духовної скарбниці.

5. Незважаючи на внутрішню зрізкуваність, що притаманна всім вільним суспільствам, вся діяльність українців в діаспорі, їх організацій, установ, товариств і підприємств, повинна ґрунтуватися на ідеях української державності, національного патріотизму і соборності, та на потребі безкомпромісової боротьби української нації за своє національно-державне визволення з-під російської окупації.

6. Вклад українців з-за кордону в національно-визвольну боротьбу на різних Землях, зокрема зовнішньо-політичного дію, належно оцінює і український народ, бо визволення України прийдє наслідком праці, боротьби і зусиль усієї української спільноти, повної концентрації

Вересень, 1978

За Консультативну Комісію

Від Уряду УНРРеспубліки
Д-р Т. ЛеонтьєвВід революційної ОУН
І. ДмитрівПохорони сл. п. колишнього
міністра УНР д-ра Тимоша
Олесюка

У суботу, 16-го вересня ц.р. на українському православному цвинтарі в Бавд Бруку поховано сл. п. д-ра Тимоша Олесюка — 6. члена Української Центральної Ради та міністра Уряду УНР в екзилі, лікаря, вченого-демографа, члена УВАН та НТШ, відомого громадсько-політичного діяча на Підляшші. Покійний помер 11-го вересня у Лос-Анджелесі, Каліфорнія, на 84-му році життя. Після заупокійних відправ в українській православної церкви Св. Андрія Первозваного у місті місії, де українська громада прощала в останню земну путь свого патріарха (так з пошаною в парафії Св. Андрія називали Покійника), тіло якого доставлено літаком до Нью-Йорку до похоронного заведення Литвина і Литвина.

У суботу, о год. 10-ї ранку труну з тілом Покійного, накриту українським державним прапором, при жалобних звуках дзвонів внесли побратими і друзі Покійного до Церкви-Пам'ятника, де Владика архієпископ Марко в асисті о. протопреса Богдана Желехівського та о. прот. Франка Істочнона відправили Парастас. Під час відправи співав хор під орудою інж. Анастолія Гончарова. При відкритті труни стояла почесна варта — сот. В. Сердюк, д-р М. Шпикто та М. Нікіш з українськими та американськими прапорами та з бойовим прапором 3-ї Залізної Дивізії.

До могили тіло Покійного, крім вдови Тамари Олесюка, сина — д-ра мед. Андрія (підполк. морської авіації ЗСА в резерві), доньки — Марини Приходько (відомої української поетеси), онуків та сестри Покійного супроводжувала велика українська громада, серед якої були побратими Покійного 93-літній 6. міністр УНР проф. Іван Паливода та 88-літній 6. член Центральної Ради д-р Кость Турало. Чорну подишку з орденами Покійного ніс заступник Керманча Фінансів уряду УНР в екзилі Констянтин Луденко. Над могилою, на

КАРТЕР УНЕВАЖИВ
ЕМБАРГО НА ПРОДАЖ
ЗБРОЇ ТУРЕЧИНІ

Вашингтон. — Президент

Джамі Картер у віторок, 26-го вересня, формально уневажив ембарго на продаж зброї Туреччині, яке Конгрес був встановив у 1975-му році після окупації північної частини Кипру турецькими військами, а кілька тижнів тому законодавці ЗСА самі проголосували скасувати ембарго. Президент заявив, що уневаження ембарга вийде на користь ЗСА і союзників у Північно-Атлантичному Союзі (НАТО), бо у відплату за ембарго Анкара, яка не могла одержувати американської зброї, що послабило її військову силу Туреччині, члена НАТО, була припинила всю діяльність на американських військових базах на турецькій території.

SENIOR CITIZENS
APPLICATIONS BEING ACCEPTED
FOR THE
NEW
ASCENSION MANOR II
970 N. Seventh Street
Philadelphia, Pa. 19123
OCTOBER OCCUPANCY

ASCENSION MANOR provides:

- Secure living for Senior Citizens.
- Efficiency & 1 Bedroom Apartments
- Cafeteria
- Varied Activity Program
- Companionship
- Minimum age 62 years

For more information contact

DIRECTOR OF APPLICATIONS
ASCENSION MANOR INC.911 N. Franklin Street, Philadelphia, Pa. 19123
(215) 922-1116

CONVENIENT TO SHOPPING & TRANSPORTATION

Вже вийшла з друку книжка

ЖИВІ СТРУНИ

авторства Уласа Самчука

що є базована на історії кобзарства й Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка.

Це є капітальне видання в твердій оправі, коло 500 сторінок, що містить поверх 200 кольорових та чорнобілих ілюстрацій.

Змістом своїм, ця книжка має надзвичайне виховне значення в душі патріотизму й національного освідомлення. Вона повинна бути настільною книгою в кожній родині.

Щоб дати можливість набуту цієї видання широким колам нашого громадянства, Капеля продає її по ціні собівартості — \$25.00.

Тому, що Капеля з цього заробітку не має, ми вимушені просити замовників покривати кошти упакування й пересилки, що становлять коло \$1.50 на одну книжку.

Висилайте \$26.50 і незабаром дістанете це прекрасне видання. 3 Канади заплату просимо висилати в американській валюті.

Замовлення надсилати на адресу:

UKRAINIAN BANDURISTS CHORUS
P.O. Box 12129, Hamtramck Br., Detroit, Mich. 48212 U.S.A.Прощання панства Л. і Н.
Бачинських у Клівленді

У середу, 30-го серпня ц.р., Пастова Станиця, український Музей та учительська Громада в Клівленді влаштували прощання пл. сен. проф. Леоніда Бачинського та його дружини пані Наталі, які незабаром залишуть Клівленд і поїдуть на здоров'я відпочити до Денвер, Колорадо.

Вечером проводив ставинний пл. сен. Ігор Руденський. В прощальних словах від Пласти пл. сен. інж. Григорій Бобків підкреслив великий вклад пл. сен. Бачинського в наукові, музейні та пластові здобутки. В своїй промові пл. сен. Бобків згадав кілька важливих дат в житті проф. Бачинського. Професор уроджений на розлогих степах на півночі Чорного моря. В 1920 році із Каміня Подільського, де він був асистентом при кафедрі зоології державного українського університету, Леонід Бачинський переїздить з армією УНР на Чехо-Словаччину — Закарпатську Україну. Його праця там це

Лідія Голіян

Проголошують Літературний
Конкурс СФУЖО

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій проголошує отрим XVII-й з черги Літературний Конкурс, темою якого буде оповідання для молоді.

Завданням фундації д-р Марусі Бек створено в 1960 році при СФУЖО літературну нагороду для письменниць і жінок-любительок пера. З того часу проведено вже 16 літературних конкурсів на різні жанри, а цього річ присвячений молоді.

Тематика оповідання для молоді — довільна, сучасна або історична, але з доречною мовою і зрозумілою складнею. На нагороду призначено 200.00 доларів — по 100 за два найкраще написані оповідання; крім

Комітет Літературної
Нагороди СФУЖО

У всіх правних справах, таких як: розводи, тестиamenti, імїграційні справи, спадщини, випадки, справи зв'язані з нерухомістю, трансакції майнових справ кривих, які живуть в Україні або в Польщі, прошу звертатися до:

WASYL NEZOWY
consultant for LOUIS KONOWAL attorney
Годилин урядовання тільки за домовленістю.
Room 803, 1411 Walnut Street, Philadelphia, Pa. 19102
Telephone (215) 563-3332

ПОШУКУЄТЬСЯ
ГОСПОДАРЯ (Maintenance)
на постійну працю
на СоюзівціТакож КЕЛЬНЕРКУ
на постійну працю.ПЛАТНЯ ПІСЛЯ УМОВИ. ГОЛОСИТИСЬ:
SOYUZIVKA — UNA Estate

Kerhonkson, N.Y. 12446 (914) 626-5641

ЦІНИ ОГолошень
В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА”

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ІПШАЛТУ
за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки \$3.00

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ІПШАЛТУ
за приватні концерти, бізнесові оголошення, (забави, фестивали, пісні, бенкети, банки, продаж домів і т.д.) 5.00

ОГолошення на 8 ІПШАЛТ, без огляду на їх зміст по 3.00 доларів за кожний ІНЧ.

Якщо до оголошення відноситься знімок — коштуватиме додатково:

Фоторепродукція на одну ІПШАЛТУ 6.75
Фоторепродукція на дві ІПШАЛТИ 8.50
Фоторепродукція на три ІПШАЛТИ 10.00

ОГолошення на чергове число (2 дні ПЕРЕД ПОВНОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 10-ї ГОДИНИ ДНЯ.

ЦІНИ ОГолошень
В АНГЛОМОВНОМУ ТИЖНЕВИКУ
(недільне видання) Ukrainian Weekly

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ІПШАЛТУ
за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки \$ 5.00

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ІПШАЛТУ
за приватні концерти, бізнесові оголошення, (забави, фестивали, пісні, бенкети, банки, продаж домів і т.д.) 7.00

Оголошення на чергове, недільне видання приймається до ПОНЕДІЛКА, ТІЛЬКИ ДО 12-ї ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які домагаються оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, ДОКИ НЕ БУДУТЬ ВИРІШЕНІ ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ.

Різночасно з оголошенням, проситись надіслати НАЛЕЖНУ СУМУ.

ТЕЛЕФОНІЧНО ОГолошення ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ У НАГЛІХ ВИПАДКАХ.

ВІДІШЛИ ВІД НАС

МЕРІ ФОРТАР, членка У. НС Вдв. 481 в Карпентрі, Па. померла 28 липня 1978 р. на 82 році життя. Нар. 4. 10. 1896 р. в Україні; членкою УНО стала в 1929 р. Залишила в смутку дві дочки: Анну і Юлію, 3 внуки і 9 правнуків. Похорон відбувся 29 липня 1978 р. на Українському Кат. Цвинтарі Триніті в Карпентрі, Па.

Вічна Память!
Гелен Возник, секр.

КАТЕРИНА МІХІНІН, членка УНО Вдв. 6 в Асторі, Н. Н. померла 24 липня 1978 р. на 82 році життя. Залишила в смутку дві дочки з родинами. Похорон відбувся на цвинтарі Мт. Олівет в Маскет, Нью Йорк.

Вічна Память!
М. Хомачук, секр.

АНДРІЙ ВОХНА, член УНО Вдв. 448 в Монтерей, номер 9 липня 1978 р. на 86 році життя. Нар. 27 вересня 1891 р. в Городищі, Коничині, Україна. Членом УНО став 28 лютого 1947 р. Залишив у смутку друзину Анну (Стажиська). Похорон відбувся 12 липня на цвинтарі Котте Дес Нейрес в Монтерей, Кве.

Вічна Память!
Ольга Племхенко, секр.

АННА КОЛІСНИЧЕНКО, членка УНО Вдв. 386 в Клівленді, Огайо, померла в Інтеррайв, Алабама на 67 році життя. Народжена в 1811 р. у Великій Алесандриці, Одеса в Україні. Членкою УНО стала в 1968 р. Залишила у смутку дочку Зіну з чоловіком, 2 внуки.

Вічна Память!
Володимир Стригун, секр.

АЛЕКСАНДЕР ВАДУЛІН, член УНО Вдв. 153 у Філадельфії, Па. помер 14 серпня 1978 р. на 55 році життя. Нар. 1923 р. в Сколе, Україна. Членом УНО став у 1977 р. Залишив у смутку друзину Галину, сина Андрія, доньку Галину з родинами. Похорон відбувся 18 серпня 1978 на цвинтарі св. Марії в Філадельфії, Па.

Вічна Память!
Секретар

ДЕМЬО ІВАН, член УНО Вдв. 173 у Вашингтоні, Дел. помер 15 серпня 1978 р. на 62 році життя. Нар. 1926 р. в с. Борщівці, м. Перемішль, Україна. Членом УНО став у 1965 р. Залишив у смутку друзину Марію, 3 доньки: Анну, Марію Катерину та Іванку Наталію, двоє синів: Йосифа Івана і Петра, зятя, невестку і внука. Похорон відбувся 19 серпня 1978 р. на Кат. Катедральному цвинтарі у Вашингтоні, Дел.

Вічна Память!
Петро Шерб, секр.

ВАСИЛЬ ЗУЛІЩІН, член УНО Вдв. 471 в Монтерей, номер 18 червня 1978

Вічна Память!
Секретар

ДО ВИНАЙМУ
ДО ВИНАЙМУ
4-КІМНАТНЕ
ПОМЕШКАННЯ
в Ірвінгтоні, Н. Дж.
Дзвонити в кожну пору дня.
(201) 399-3082

Вічна Память!
Петро Шерб, секр.

ПОШУКУЮ
ЖІНКУ-УКРАЇНКУ,
яка хотіла б жити з могою мамою, у приватному домі з городом, бліз. Red Bank, N.J., 60 м. від Нью Йорку.
Тел.: (212) 759-2452

Вічна Память!
Петро Шерб, секр.

ДО ВИНАЙМУ
ДО ВИНАЙМУ
4-КІМНАТНЕ
ПОМЕШКАННЯ
в Ірвінгтоні, Н. Дж.
Дзвонити в кожну пору дня.
(201) 399-3082

Вічна Память!
Петро Шерб, секр.

ПОШУКУЮ
ЖІНКУ-УКРАЇНКУ,
яка хотіла б жити з могою мамою, у приватному домі з городом, бліз. Red Bank, N.J., 60 м. від Нью Йорку.
Тел.: (212) 759-2452

Вічна Память!
Петро Шерб, секр.

ПОШУКУЮ
ЖІНКУ-УКРАЇНКУ,
яка хотіла б жити з могою мамою, у приватному домі з городом, бліз. Red Bank, N.J., 60 м. від Нью Йорку.
Тел.: (212) 759-2452

Вічна Память!
Петро Шерб, секр.

ПОШУКУЮ
ЖІНКУ-УКРАЇНКУ,
яка хотіла б жити з могою мамою, у приватному домі з городом, бліз. Red Bank, N.J., 60 м. від Нью Йорку.
Тел.: (212) 759-2452

Вічна Память!
Петро Шерб, секр.

ПОШУКУЮ
ЖІНКУ-УКРАЇНКУ,
яка хотіла б жити з могою мамою, у приватному домі з городом, бліз. Red Bank, N.J., 60 м. від Нью Йорку.
Тел.: (212) 759-2452

Вічна Память!
Петро Шерб, секр.

ПОШУКУЮ
ЖІНКУ-УКРАЇНКУ,
яка хотіла б жити з могою мамою, у приватному домі з городом, бліз. Red Bank, N.J., 60 м. від Нью Йорку.
Тел.: (212) 759-2452

Вічна Память!
Петро Шерб, секр.

ПОШУКУЮ
ЖІНКУ-УКРАЇНКУ,
яка хотіла б жити з могою мамою, у приватному домі з городом, бліз. Red Bank, N.J., 60 м. від Нью Йорку.
Тел.: (212) 759-2452

Вічна Память!
Петро Шерб, секр.

ПОШУКУЮ
ЖІНКУ-УКРАЇНКУ,
яка хотіла б жити з могою мамою, у приватному домі з городом, бліз. Red Bank, N.J., 60 м. від Нью Йорку.
Тел.: (212) 759-2452

Вічна Память!
Петро Шерб, секр.

ПОШУКУЮ
ЖІНКУ-УКРАЇНКУ,
яка хотіла б жити з могою мамою, у приватному домі з городом, бліз. Red Bank, N.J., 60 м. від Нью Йорку.
Тел.: (212) 759-2452

Вічна Память!
Петро Шерб, секр.

ПОШУКУЮ
ЖІНКУ-УКРАЇНКУ,
яка хотіла б жити з могою мамою, у приватному домі з городом, бліз. Red Bank, N.J., 60 м. від Нью Йорку.
Тел.: (212) 759-2452

Вічна Память!
Петро Шерб, секр.

ПОШУКУЮ
ЖІНКУ-УКРАЇНКУ,
яка хотіла б жити з могою мамою, у приватному домі з городом, бліз. Red Bank, N.J., 60 м. від Нью Йорку.
Тел.: (212) 759-2452

Вічна Память!
Петро Шерб, секр.

р. на 66 році життя. Нар. 1912 р. в Сервахі, пов. 360-ри, Україна, а членом УНО став у 1961 р. Залишив у смутку Родину в Україні. Похорон відбувся 21 червня 1978 р. на цвинтарі Котте Дес Нейрес, в Монтерей, Кве.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.

Вічна Память!
М. Андрух, секр.